

Τὸ κῆμα τῶν ἀλεξιβρόχων τὸν περιεκύκλωσεν, καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἐπιτυχόντων καὶ ἀποτυχόντων—παρῆν γὰρ καὶ ὁ Βλάχος—βουλευτῶν Ἀττικῆς ἐφέρετο πρὸς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου. Τὸ τσιρ, τσιρ, τῆς βροχῆς διεκόπητο ἀπὸ δειλίας καὶ κρύας ζητωκραυγῆς, αἰτίνας ἰθερμάνθησαν ὀλίγον, μόλις εἰσῆλθον ἐπὶ τὴν φιλόξενον στέγην τοῦ σταθμοῦ.

Αἱ ζητωκραυγαὶ ἐκεῖ ἐξέφραζον ἀναμφιβόλως τοὺς μυχαιατάτους πόθους ἐκάστου, διότι ἄλλως μοι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξηγήσω τὴν λαχτάραν μεθ' ἧς ἐξετόξευσέ τις ἐν βροντῶδες :

— Ζήτω ὁ μέλλων πρωθυπουργός !

Ὅταν εἰσπρόχνην εἰς τὰ βαγόνια παρετήρησα τὸν τέως συνοδόν μου κ. Βυζάντιον εἰς τὸ πλάϊ τοῦ κ. Τρικούπη καὶ μοι ἐφάνη ὡς ζῶσα εἰκὼν πεπτωκότος μεγαλείου. Καὶ ἦτο ἐκείνην τὴν ὥραν παρέδιδε τὴν Ὄραν εἰς τὸν ἀρχηγόν.

Οἱ ἐν τοῖς βαγόνιοις τῆς γ'. θέσεως ἐζητωκραυγαζόν ἀκομπανιαριζόμενοι ἀπὸ τὸ σύμμιγμα τοῦ σιδηροδρόμου ἐνῶ ἐξεκινούμεν.

Οἱ γύρω μου μεμφιμοιροῦντες προσεπάθον νὰ εὐφρολογῶσιν οὕτως :

— Ὁ καιρὸς σήμερον κουμουνοδουρίζει.

Καὶ τις μετὰ θέρμης ἀλλοκότου μοι ἀνέπτυσσε τί θὰ ἐγίνετο ἂν δὲν ἔβρεχε, ἐνῶ ἐγὼ ἐσκεπτόμην ὅτι :

Τὰ φοβερά των σχέδια περὶ ὑποδοχῆς

Ἐπιτήρησαν ἀπλούστατα ἐντὸς ψιλῆς βροχῆς.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις σταθμὸν ἐπανελήφθησαν αἱ ζητωκραυγαὶ, ὧν ἡ ὑπὲρ τῆς ἀντιπολιτεύσεως παραδοξωτέρα, ἐνῶ ἤρχιζε λέγουσα :

— Ζήτω ἡ πανελλήνιος

διεκότη ἀποτόμως :

— Ἀτμοπλοϊκὴ ἑταιρεία.

Ἀλλὰ τὸ Ζήτω ἡ πανελλήνιος ἀντιπολιτεῦσις ἔμεινε πλέον, πρὸς διάκρισιν φαίνεται ἀπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ τῆς καθαρᾶς τοῦ κ. Οἰκονόμου, καὶ συνώδευσε τὸν κ. Τρικούπη ἐποχούμενον μέχρι τῆς οἰκίας του, ὅπου οὗτος ἀπὸ τῆς χθὲς ἐγκατεστάθη μετὰ τὴν πεποιθήσιν ὅτι μόνος ἐναντίον ὄλων τῶν ἄλλων συνηνωμένων ἔχει πλειοψηφίαν.

Blowitz.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Ἡ Παλιγενεσία μετὰ τὰς ἐκλογὰς ἔχει τὰ νεῦρα της. Θέλει καλὰ καὶ σώνει νὰ μᾶς διδάξῃ ποῦ ἔπρεπε ν' ἀναζητήσωμεν τὸ γελοῖον κατὰ τὰς ἐκλογὰς. Αὐτὴ τὸ εὗρισκε εἰς τοὺς ὑποψηφίους μας. Τὴν πιστεύομεν. Ἡμεῖς ὅμως ἐπιμελῶς ἀναζητήσαντες τὸ εὖρομεν ἀφθονώτατον — καὶ πρέπει νὰ μᾶς πιστεύσῃ καὶ αὐτὴ τώρα — μόνον εἰς τὸν συνδυασμὸν τῶν ὀκτώ.

Ἦθέλαμεν νὰ γνωρίζωμεν τί ἰδέαν θὰ εἶχεν ἡ Παλιγενεσία περὶ ἡμῶν, ἂν ἀνεγράφομεν τοὺς ὀκτὼ της ἐπὶ τῆς κεφαλίδος τοῦ φύλλου μας, ὅπερ ὁμολογουμένως θὰ ἐπράττομεν ἐὰν μᾶς ἐδίδεν ἐγκαίρως τὴν εἰδήσιν ὅτι ἄλλων τόπων σατυρικά φύλλα ἀναγράφουσιν ὑποψηφίους πρὸς διακωμώδησιν.

Καὶ ἐπειδὴ ἤρχισαμεν μετὰ τὴν Παλιγενεσίαν, ἃς τελειώσωμεν ὄλους τοὺς μετ' αὐτῆς λογαριασμούς μας. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ ἐξόφλησις γίνεται σχεδὸν μετὰ μίαν ἐβδο-

ὄν δὲ τῆς γυναικὸς εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ταύτην κωμωδίαν ἡ τραγωδίαν ;

*
**

Εἶνε λοιπὸν ὁ ὀργανισμὸς τοῦ ἄρρενος ὑπέρτερος ὡς πρὸς ὄλας τὰς διανοητικὰς καὶ ἠθικὰς ιδιότητας τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ θήλεος ;

Ἴδου μία ἐρώτησις, εἰς ἣν ἀπαντῶμεν ἀπὸ τοῦδε καταφατικῶς. Πρὶν ἢ δὲ ἀναπτύξωμεν τὸ ζήτημα τοῦτο κατωτέρω, ὡς σύντομον ἐπιχείρημα φέρομεν τὸ ἐξῆς, ὅτι ἐὰν δὲν ἦτο ἀνώτερος ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς, δὲν θὰ εἶχε ἐπὶ χιλιάδας χιλιάδων αἰῶνων τὸ κράτος εἰς τὰς χεῖράς του.

Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ διῶσχυρισθῇ τις ὅτι ἡ βία, ἡ μυικὴ δηλ. δύναμις τοῦ ἀνδρὸς καὶ αἱ ἄπαξ ἀπ' αἰῶνων γεννηθεῖσαι παραδόσεις τῆς σχέσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν γυναῖκα, ἤρκεσαν νὰ οἰκοδομήσῃσι μέχρι σήμερον τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἀνδρὸς, διότι οἱ παράγοντες οὗτοι θὰ ἦσαν εὐμετάβολοι καὶ εὐθραστοὶ ἀπέναντι τῆς βαθμιαίας ἐπαναστάσεως, ἣν ἐπιφέρει ὁ Χρόνος εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀνθρώπου ὡς ἀτόμου ἢ ὡς ἔθνους ἐξεταζομένου, καὶ ἐπομένως ἐὰν ἡ γυνὴ εἶχε τὰ στοιχεῖα ἀνταγωνισμοῦ πρὸς τὸν ἀνδρα θὰ ἐβλέπομεν τὸ σύνθημα φαινόμενον, ὅπερ συμβαίνει καὶ εἰς τὰ ἔθνη, δηλαδὴ ὅτε μὲν ὁ ἀνὴρ, ὅτε δὲ ἡ γυνὴ θὰ ἦτο νικητῆς, ἢ τοῦλάχιστον θὰ ἐβάδιζον ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν

πρόδον καὶ θὰ ἐπέδρων ἐξ ἴσου ἐπὶ τῆς ἱστορίας τοῦ ἀνθρώπου ἄλλ' ἀντὶ τοιοῦτου φαινομένου παρατηροῦμεν ὅτι ἀπ' ἧς ἐποχῆς ὁ Θεὸς ἔκτισε τὸν κόσμον εἰς ἑξ ἡμέρας δι' ἐξ διαταγῶν διαφόρων, ἡ γυνὴ παρακολουθεῖ τὸν ἀνδρα εἰς τὴν βαρβαρότητα καὶ τὸν πολιτισμὸν, ὡς κύων τὸν κύριόν του, πάσχουσα ἢ ἀπολαύουσα τῶν ἐλαττωμάτων ἢ πλεονεκτημάτων αὐτοῦ χωρὶς νὰ λαμβάνῃ ἐνεργητικὸν καὶ ἀμεσον μέρος εἰς τὴν πρόδον, ἣν ἐπισπεύδει ὁ ἀνὴρ.

Διὰ νὰ εἶνε λοιπὸν τὸ φαινόμενον τοῦτο σταθερὸν, ἀναγκαίως πρέπει νὰ ὑπάρχῃ αἰτία τις σταθερά· αἱ σταθεραὶ δὲ αἰτίαι μόνον εἰς τὴν φύσιν ὑπάρχουσιν· ἄρα πρέπει νὰ ὑπάρχωσι νόμοι φυσικοὶ καὶ φυσιολογικοὶ, οὓς θὰ ἐξετάσωμεν εὐθὺς κατωτέρω πρὸς ἐξήγησιν τοῦ σταθεροῦ τούτου φαινομένου.

Δεύτερον ζήτημα ὑπῆρξε καὶ ὑπάρχει, ἐὰν δηλ. ἡ γυνὴ μὴ ἀφισμένη εἰς τὴν διάκρισιν τῶν κοινωνικῶν ἠθῶν καὶ ἀναγκῶν, καὶ μὴ ἀκολουθοῦσα τὸν ἀνδρα εἰς τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα, ὅν ἐπιβάλλει αὐτὴ ἡ φύσις, ἀλλὰ λαμβανόμενη ὡς ὀργανισμὸς θῆλις καὶ ἐγκλεισμένη εἰς πειραματικὸν φυσιολογικὸν ἐργαστήριον, ἐὰν λέγω, εἶναι δυνατόν ὁ ὀργανισμὸς οὗτος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ φυσιολόγου μετὰ πολλὰς γενεὰς νὰ γίνῃ ὁμοῖος ὡς πρὸς τὴν διάνοιαν καὶ τὸ ἦθος πρὸς τὸν ἀνδρα· τοῦτο εἶναι δυνατόν καὶ βεβαίον ἐκ τῶν προτέρων, ἂν καὶ δὲν ἐγένοντο οὔτε θὰ γεί-

μάδα. Ἀλλὰ τί νὰ γίνη ἀφοῦ δὲν ἐμεσολάβησεν ἄλλο φύλον; Ἀρκεῖ ὅτι καλοπληρώνομεν εἰς πρώτην εὐκαιρίαν.

Ἐίπομεν λογαριασμούς **μας**, ἐνῶ ἡμεῖς εἴμεθα μόνον παρεμβαίνοντες εἰς τὸν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ κ. Φιλήμονος τρεχοῦμενον λ)σμόν. Καὶ εἴμεθα παρεμβαίνοντες ἐκουσίως ἀνευ προσεπικλήσεως, διότι δὲν χωνεύομεν τὰ παράξενα. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν, πῶς ἐνῶ τὴν προτεραίαν τῆς ἐκλογῆς τὸ ὄνομα τοῦ κ. Φιλήμονος εὐρίσκετο ἐν ἐπικεφαλίδι τῆς *Παλιγγενεσίας*, πῶς ἐνῶ ἐγράφησαν ἄρθρα δευτέρου ἐν αὐτῇ ὑπὲρ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ὀκτώ προτρέποντα τοὺς ἐκλογεῖς οὐδένα αὐτῶν ν' ἀφήσωσιν ἔξω ἂν δὲν ἐπιθυμοῦσι τῆς Ἑλλάδος τὸν ὄλεθρον καὶ μεταξὺ τῶν ὀκτῶ ἦτο καὶ ὁ κ. Φιλῆμων, πῶς ἐνῶ τὴν προτεραίαν οὕτω ἐκθύμως ὑπεστήριξε τὸν κ. Φιλῆμονα, ἐπέτεθη κατ' αὐτοῦ τὴν ἐπιούσαν τῆς ἐκλογῆς.

Εἰς αὐτὰ ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν οὐδεμίαν ἄλλην ἐξήγησιν ἢ ὅτι ὁ **ἔξαναγκασμὸς** τὸν ὁποῖον ὁ συνδυασμὸς ἐξήσκει καὶ καθ' οὗ ἡμεῖς ἀντετάχθημεν ὅσον ἠδυνήθημεν, ἐπροχώρησε μέχρι καὶ τοῦ τύπου· οὕτω δὲ καὶ ἡ *Παλιγγενεσία* ὑπέκυψεν εἰς τὴν ἀπαισίαν ἀπαιτήσιν ἢ καὶ τοὺς ὀκτῶ ἢ κανένα.

Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ μάθῃ ἢ τοὺς πάντας ἐπιτιμῶσα *Παλιγγενεσία* καὶ τὴν δημοσιογραφικὴν πορείαν πάντων ἐλέγχουσα, ὅτι τότε μόνον θὰ ἐπειθόμεθα ὅτι εἶναι ἀνεξάρτητος· πράγματι ὁ συντάκτης αὐτῆς, ἐὰν τὸν ἐδίδεπομεν προτιμῶντα νὰ χάσῃ τὸ Γ. προξενεῖον τῆς Μασσαλίας μᾶλλον ἢ νὰ ὑποστηρίξῃ συνδυασμὸν ἐν ᾧ περιλαμβάνετο ὁ κ. Φιλῆμων, οὕτινος τὸν χαρακτήρα καὶ τὴν πολιτικὴν ἀστάθειαν τόσον ἀγρίως ἐξήλεγξε ἀμέσως τὴν ἐπιούσαν τῆς ἐκλογῆς.

* Ἄν τοῦτο ἐπραττε θὰ ἦτο ὅλως περιττὸν νὰ καταχω-

νωσι τοιαῦτα πειράματα ἂν κρίνῃ τις ἐκ τῶν πειραμάτων τὰ ὁποῖα ἐγένοντο ἐπὶ ζώου.

Ὁ φυσιοδίφης πειραματιστὴς κατώρθωσε ὄχι μόνον μορφὰς νέας ζώων νὰ παραγάγῃ διὰ τῆς τεχνικῆς ἐπιλογῆς καὶ τῆς ἐκθέσεως αὐτῶν ἐν ὀρισμένῳ Μέσῳ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ψυχικὰς ιδιότητάς των, ἥτοι διάνοιαν, ἦθος, ἐνστικτα, μεταβολὴν νὰ ἐπιφέρῃ ἐν ταύτῳ.

Ὅ,τι πράττει ὁ πειραματιστὴς ἄνθρωπος διὰ τὰ ζῶα ἐν συγκριτικῶς μικροτάτῳ χώρῳ, αὐτὸ τοῦτο ἐπραξε καὶ πράττει ὁ μέγιστος τῶν πειραματιστῶν, ἡ φύσις, ἐν μέσῳ ἀπείρως ποικιλοτάτῳ, καὶ ἐν χρόνῳ ἀπείρως μακρῷ δι' ὅλα τὰ ζῶα, καὶ ἄρα διὰ τὸ ἀρχίζων, τὸν Ἄνθρωπον.

Ἡ ἐργασία ὁμοίως αὕτη τῆς Φύσεως ἀπέδειξε τὸν ὄργανον τοῦ ἄρρενος ἐν γένει καθ' ὅλην τὴν ζωολογικὴν κλίμακα ἀνώτερον τοῦ θήλεως· οὕτω προκειμένου νῦν περὶ τοῦ Ἀνθρώπου, ὁ μὲν ἀνὴρ ἔλαβε τὴν διεύθυνσιν ἕκαστα τῆς ὑπεροχῆς του, παντὸς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν ἄνθρωπον, ἡ δὲ γυνὴ δὲν ἐξῆλθεν ὀρισμένου τινὸς κύκλου, ὃν διαγράφει αὐτῇ ὁ διαβήτης τοῦ φύλου τῆς, ἢ ἡ περιφέρεια τοῦ ἄκρου τοῦ ἐνδύματός της.

Ὁ κύκλος οὗτος ἀπὸ τῆς προαδαιμιαίας ἐποχῆς μέχρι σήμερον εἶναι ὁ αὐτὸς καὶ θὰ εἶναι ὁ αὐτὸς ἐν ὄσῳ ἡ γυνὴ μεταλαμβάνει τοῦ ὑπὲρ τῆς ὑπάρξεως ἀγῶνος καὶ δὲν εἶναι ἐγκλεισμένη ἐν φυσιολογικῷ πειραματικῷ ἐργαστηρίῳ.

ρίξῃ τὴν αὐτοβιογραφίαν του ἵνα μᾶς ἀποδείξῃ ὅτι εἶναι ἀνεξάρτητος.

Προκειμένου δὲ περὶ τῆς αὐτοβιογραφίας ταύτης εἰς φίλος:

— Ὁ Μαυρογιάννης ἐφοβήθη μὴ ὁ κ. Φιλῆμων ἀγνοεῖ τὰ τοῦ βίου του καὶ ἠθέλησε νὰ τοῦ δώσῃ ὁ ἴδιος σημειώσεις διὰ πᾶν ἐνδεχομενον.

Καὶ ἕτερος:

— Ἐγὼ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θαυμάζω εἶναι τοῦτο, ὅτι ὁ κ. Φιλῆμων κατήντησεν τόσον εἰδικὸς εἰς τοὺς ἐπιταφίους λόγους, ὥστε κατώρθωτε καὶ οἱ συζητοῦντες μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ νὰ τῷ ἀπαντῶσι δι' ἐπιταφίων λόγων.

Ἐκτὸς τῆς πολυμήτιδος *Νέας Ἐφημερίδος*, ἣτις πονηρὰ ὡς νέα ἐσιώπησε, ὅλαι αἱ ἐφημερίδες ἐξέφρασαν χαρὰν ἢ λύπην ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ ἢ τῇ ἀποτυχίᾳ τοῦ προσφιλοῦς ἐκάστη ὑποψηφίου. Καὶ ἐπειδὴ καὶ ὁ *Ὀλυμπος* τοῦ Κοκοράβα εἶναι καὶ αὐτὸς ἐφημερίς, ἐπανηγύρισε τὸν θρίαμβόν του ζωηρῶς, μετ' ἐνθουσιασμὸν χαιρετίσας τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κ. Χαδζῆ-Πέτρου ἐν Τρικκάλαις. Καὶ οἱ ἀπορησάντες ἔμαθον ὅτι ὁ *Ὀλυμπος* εἶναι τὸ ὄργανον τοῦ κ. Χαδζῆ-Πέτρου τοῦ ὑπασιπιστοῦ.

Ὁ ὑπασιπιστὴς αὐτὸς, ὁ ὁποῖος γενικῶς ἰθεωρεῖτο ὡς πρεσβευτὴς τοῦ κ. Τρικούπη παρὰ τῇ αὐλῇ, διώρισεν πρεσβευτὴν τῆς αὐλῆς παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ τὸν Κοκοράβαν, ὁ ὁποῖος ἐκδίδει τὸν *Ὀλυμπον*, ἐν ᾧ ὑβρίζεται ὁ κ. Τρικούπης, ὑπερασπίζεται ἡ βασιλεία, ὑποστηρίζεται ὁ θρόνος, ἐκθιάζεται ὁ βασιλεὺς καὶ—ὀλίγου δεῖν νὰ λησμονήσωμεν—προτρέπονται οἱ ἐκλογεῖς Καλαμπάκας νὰ ἐκλέξωσιν ἀντὶ τοῦ Κοκοράβα τὸν Σιβιτανίδην, τοῦ πρώτου παραιτηθέντος ὑπὲρ τοῦ δευτέρου.

* *

Ἄλλ' ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα ἐκ τοῦ πλησίον. Τίνες εἶναι οἱ λόγοι, οἵτινες ἐξησφάλισαν τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἀνδρός;

Οἱ λόγοι οὗτοι εὐρίσκονται ἐν αὐτῇ τῇ φύσει, μέρος δὲ τῆς φύσεως ἀποτελεῖ ὁ ἄνθρωπος ἐν διηνεκεῖ σχέσει μετ' αὐτῆς εὐρίσκόμενος· οὐδεμίαν ὑπερφυσικὴν δύναμιν παρενέβη ὅπως ὁ ἄνθρωπος ἢ τὰ ἄλλα ὄργανικὰ ὄντα ἔχωσι τοιαύτας ἢ τοιαύτας ιδιότητας. Ἡ ἐξέτασις τοῦ ἀνθρώπου ὡς ὄργανισμοῦ καὶ ἡ ἐρευνα τῆς ἐπιδράσεως τῆς φύσεως ἐπ' αὐτοῦ, καὶ τούτου ἐπὶ τῆς φύσεως, ἀνάγεται εἰς τὴν λεγομένην Βιολογίαν. Διὰ νὰ ἐξετάσωμεν λοιπὸν ὄργανισμὸν τινὰ, μάλιστα ἐν παραβολῇ πρὸς ἄλλον, πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅ,τι μᾶς ἐπιβάλλει ἡ βιολογία τοῦ ὄργανισμοῦ τούτου· δηλαδὴ πρέπει νὰ τὸν ἐξετάσωμεν ὑπὸ ἀνατομικὴν ἐποψίν καὶ τὴν ἀντίδρασιν τοῦ ὄργανισμοῦ εἰς τὸ Μέσον ἐνθα εὐρίσκεται. Ἡ τελευταία αὕτη πρότασις ἀπτεται ἤδη τῆς κοινολογίας.

A, ..

(Ἐπεται συνέχεια)

Τὸ ὄργανον λοιπὸν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ βασιλέως ἐνθουσιάζεσθαι ἐπανηγύρισε τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐτέρου τῶν Χαδζή Πέτρων καὶ τοῦ Σιβιτανίδου. Αὐτὰ εἶναι γεγονότα καὶ μάλιστα τυπωμένα με κεφαλαία γράμματα. Μήπως θέλετε καὶ σχόλια;

Ὁ Ἀπόλλων τῆς Ἀκαδημίας νομίζει τις ὅτι ἐφιλοτεχνήθη οὕτω ὑπὸ τοῦ κ. Δρόση, ἐπίτηδες ἵνα κατὰ τὰς λειψυδρίας τοῦ θέρους καταβρέχη ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ τὴν λεωφόρον Πανεπιστημίου.

Ἐκ τοῦ ἐν ταῖς Νέαις Ἰδέαις δημοσιευθέντος ὠραιότατου λόγου τοῦ κ. Οἰκονόμου, ὃν ἐξεφώνησε τὸ μεσονύκτιον τῆς διαλογῆς εὐχαριστῶν τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ του συνηθροισμένους καὶ ἐνθαρρύνων αὐτοὺς εἰς τὸν ἀγῶνα ὅστις ἀρχίζει πάλιν, ἀποσπῶμεν τὴν ἐξῆς καυστικωτάτην περικοπὴν :

»Βίπομεν : νὰ ἐξετασθῶσιν αἱ περιουσίαι τῶν κυβερνησάντων τὴν ἀτυχῆ ταύτην γῆν, νὰ διαχωρισθῶσιν αἱ φυλακαὶ τῶν κοινῶν καταδικῶν ἀπὸ τὰς περιμενομένας τῶν ἐπισήμων καταδικῶν ἵνα μὴ διαφθαῶσιν οἱ μικροὶ ἐκ τοῦ μολύσματος τῶν μεγάλων· εἶναι τίς μεταξὺ τοῦ λαοῦ ὅστις νὰ μὴ εὐρίσκη εὐπρόσδεκτον τὴν πρόνοιαν ;»

Καὶ ὀλίγη μετριοφροσύνη :

Θὰ ἐνομίζομεν παράλειψιν ἐκ μέρους τοῦ **Μὴ Χάνεσαι** ἂν μὴ ἀνηγγέλλομεν διὰ δύο σελίδων ποῦ εὐρίσκοντα τὰ ὠραιότερα δῶρα τῆς πρωτοχρονιάς.

Ὅσοι παρακολουθήσωσι τὴν σειρὰν τῆς ἀπὸ σήμερον ἀρχομένης ἐπιφυλλίδος θὰ ὁμολογήσωσιν ὅτι σπανιώτατα τοιαῦτα ἔργα πρωτότυπα ἐδημοσιεύθησαν εἰς ἑλληνικὰς ἐφημερίδας.

Σπρίγγομεν ἀπὸ καρδίας τὴν χεῖρα τοῦ εὐφυσστάτου φίλου μας, πέμποντες αὐτῷ εἰς Παρίσιους ἐναέρια τὰ συγχαρητήριά μας διὰ τὸ ἐπιστημονικόν του καλλιτέχνημα.

Ἀπὸ τῆς σήμερον πωλοῦνται ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖῳ **Α. Κορομηλά** ἀντὶ **δύο φράγκων**.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΡΟΣΙΝΗ

ΣΤΑΛΑΚΤΙΤΑΙ

ΜΙΑ ΑΠΟΡΙΑ.

Φίλος λίαν σεβαστὸς διαβιβάζει ἡμῖν τὰ ἐπόμενα :
«Ἡ νέα βουλή μετ' οὐ πολὺ συνέρχεται καὶ οἱ δύο ἀρχηγοὶ τῶν ἀντιπάλων μερίδων περὶ οὐδενὸς ἄλλου σκέπτον-

ται, εἰμὴ πῶς νὰ σχηματίσωσιν ἐν αὐτῇ πλειονοψηφίαν, ἢν μάλιστα ἕκαστος αὐτῶν ἀπὸ τοῦδε θεωρεῖ δι' ἑαυτὸν καὶ ἐξησφαλισμένην. Πῶς δ' ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως σκέπτεται καὶ ποῦ βασιζόμενος μένει ἀτάραχος, τοῦλάχιστον κατὰ τὸ φαινόμενον, ἡμεῖς δὲν ἐνδιαφερόμεθα τὸ παράπαν νὰ ἐξετάσωμεν ἐνδιαφερόμεθα ὁμῶς τὰ μέγιστα, καθὼς ἀντιπολιτευόμενοι, νὰ ζητήσωμεν καὶ μάθωμεν τί δ' ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐσκέφθη καὶ σκέπτεται νὰ πράξη καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν ἤθελεν εἶχει τὴν πλειονοψηφίαν, καὶ πλειονοψηφίαν μάλιστα μεταξὺ τῶν βουλευτῶν τῶν παλαιῶν ἐπαρχιῶν· διότι ἡμεῖς διὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους οὐδόλως λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν τοὺς ἐκ τῶν νέων ἐπαρχιῶν παρανόμως ἐκλεχθέντας, οἵτινες μόνον ὡς ἀκροαταὶ δύνανται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν βουλήν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ νὰ παρακαθίσωσι μεταξὺ τῶν βουλευτῶν, ὡς μὴ ἔχοντες εἰσητήρια. Φρονούντες δὲ προσέτι ὅτι διὰ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν βουλήν οἱ τοιοῦτοι ἐπάναγκες καθίσταται ν' ἀποφασισθῇ ἅμα μετὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ προσωρινοῦ Προεδρείου διὰ πλειονοψηφίας καὶ ὑπὸ μόνων τῶν βουλευτῶν τῶν παλαιῶν ἐπαρχιῶν τὸ περὶ εἰσητηρίων ζήτημα, παρακαλοῦμεν τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ μᾶς εἴπῃ ποῖαν ἔδδὸν θέλουν ἀκολουθήσει ἐν περιπτώσει ἐπιτυχίας τοῦ ζητήματος τούτου αὐτὸς τε καὶ οἱ ὁμόφρονές του; Θὰ μείνωσι δηλ. ἐν τῇ βουλῇ συνεργαζόμενοι καὶ ἐπικυροῦντες τὰς τοῦ ὑπουργείου πράξεις, ἅς τινες ἀπ' ἀρχῆς ἐπολέμησαν καὶ ἐξακολουθοῦσι πολεμοῦντες ὡς ὄλως ἐκθέσους καὶ ἀντισυνταγματικὰς, ἢ θ' ἀποσυρθῶσιν, ἀφίροντες τὴν εὐθύνην αὐτῶν πρὸς οὐδ' αὐτὴ ἀνήκει ;»

Τὸ **Μὴ Χάνεσαι** χαίρει ὅτι ἀπὸ τοῦδε ἤρχισε νὰ ἐπιβλέπεται ἡ πορεία τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἄς ἦναι βέβαιος ὁ ἀρχηγὸς αὐτῆς ὅτι οὐδὲν ἄρθρον τῆς Ὁρας ἐλησμονήθη καὶ ὅτι ἀναμένομεν πάντες ἀπ' αὐτοῦ τὴν πραγμάτων οὐλὴν ἐκεῖνων ἅτινα διὰ τῆς Ὁρας ἐπηγγέθη ὅτι διὰ τῆς Βουλῆς θὰ ἐπιτύχῃ. Ἡμεῖς τοῦλάχιστον τὰ φλογερὰ ἐκεῖνα ἄρθρα περὶ ψαλιδισμοῦ τῶν προνομίων καὶ εἰδικῶν δικαστηρίων καὶ μετατροπῆς τῆς παρούσης Βουλῆς εἰς ἐθνοσυνέλευσιν, τὰ ἐφυλάξαμεν ὅλα ἐπιμελῶς καὶ περιμένομεν νὰ τ' ἀποθαυμάσωμεν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν. Τὸ χθεσινὸν δὲ ἄρθρον τῆς Ὁρας δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ ὑπῆρξε μίᾳ ἐκπληξίς καὶ διὰ τὸν σεβαστὸν μας φίλον ὡς ὑπῆρξε καὶ δι' ἡμᾶς δι' οὐδ' λόγους θὰ εἴπωμεν.

ΚΑΡΑΜΕΛΑΙΣ.

Ὁ κ. Διομήδης παραδίδει Ἱερὰν Ἱστορίαν, δὲν ξεύρομεν ποῦ. Ὅταν ἐφθασεν εἰς τὸ πάθημα τοῦ Ἰωσήφ μετὰ τὴν γυναικα τοῦ Πετεφρῆ.

Ὁ Ἰωσήφ, εἶπε μετ' ὕψους πανηγυρικόν, ἐπροτίμησε ν' ἀφήσῃ τὸ ἱμάτιόν του, ἵσάνα ποῦμε τώρα τὸ παρνετσοῦ του, παρὰ νὰ χάσῃ τὴν παρνεβίαν του.

Ἦτο καινούργιο δάσκαλε τὸ παρνετσοῦ του ; τὸν ἠρώτησε μικρὸς υἱὸς τραπεζίτου.

* Ἄκρον ἄωτον αἰδοῦς :

— Νὰ ντρέπεσαι νὰ βλέπῃς ξίφος γυμνόν.

*